

økonomi. Der må jeg sige, at det er klart, at det har været inde i overvejelserne om disse afgifter, om vi skulle vælge at sige, at vi fjerner afgiften også på udenrigstrafik, eller om vi skulle lægge en afgift også på indenrigstrafik for at opfylde EU's krav, som jo indirekte er formuleret ved den åbningsskrivelse, som vi har fået tilsendt.

Efter de oplysninger, jeg har, er jeg ikke i stand til at kunne bekræfte en formodning om, at man skal til at lukke lufthavne på grund af det her. Det er muligt, at visse lufthavne – det kan jeg ikke udelukke – står foran lukning. Det kan f.eks. skyldes forskellige andre tiltag. Det interessante er jo, om dette isoleret set er det, der gør det, eller det ikke er. Og jeg har ikke fået oplysninger om, at der skulle være tilfælde, hvor man kan sige, at det er det her, der lukker en lufthavn. Og det er, hvad jeg kan henholde mig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 255: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde. (Ophævelse af loftet over bidragssatsen til Dagpengefonden). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 6/5 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det lovforslag, Folketinget nu skal behandle, drejer sig om det arbejdsmarkedsbidrag, der blev indført i forbindelse med den store skatte-reform. Der blev dengang oprettet tre fonde, hvortil arbejdsmarkedsbidraget skulle fordeles, og hvis forbruget inden for fondene viste sig mindre end det forudsatte, skulle bidraget ned-sættes.

Det, der foreslås, er, at det loft, man dengang lagde ind, for så vidt angår Dagpengefonden – den ene af de tre fonde – på 3,9 pct., ophæves i 1998.

Det er ikke muligt i dag at sige, om man vil ramme loftet på 3,9 pct. i 1998, men da statens udgifter for de tre fonde under ét, så vidt man kan se i dag, vil være omkring 5 mia. kr. større end det provenu, de 8 pct. må forventes at give, er det helt rimeligt at ophæve loftet. Og så skal jeg jo i øvrigt nævne, at det falder bort fra 1999 og i de følgende år.

Fra Socialdemokratiets side finder vi, at dette lovforslag er en rimelig ændring i den fordeling, der var forudset, da den oprindelige lov blev gennemført, og vi kan tilsige lovforslaget vores fulde støtte.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Regeringen solgte elastik i metermål, da den i sin tid indførte bruttoskatten, eller som den også misvisende kaldes: arbejdsmarkedsbidraget.

Formålet med bruttoskatten var at indføre en skat, der varierede i takt med udgifterne til dag-penge og udgifterne til bekæmpelse af ledighed. I gode tider, når udgifterne faldt, lovede rege-ringen, at bruttoskatten skulle sættes ned.

Det er nu, efter at regeringen sammen med SF og Enhedslisten endnu en gang vil pille ved økonomien i arbejdsmarkedsfondene, blevet åbenbart for alle og enhver, at regeringen ikke føler sig bundet af sine egne løfter. Og lad os se lidt på de løfter.

Forhenværende skatteminister hr. Ole Stavad sagde den 15. juli 1994 til dagbladet Børsen, og jeg citerer:

»At tale om skatteskrue og elastik i metermål i forbindelse med arbejdsmarkedsbidraget (bruttoskatten) er dermed klart forfejlet. Rege-ringen har tværtimod med Folketingets vedta-gelse af lovændringen givet garanti for, at de samlede arbejdsmarkedsbidrag ikke stiger ud over det fastsatte niveau i perioden 1994 til 1998,

og samtidig er det sikret, at bidraget vil blive sat ned, når betingelserne herfor er opfyldt.«

Skatteminister Carsten Koch udtalte den 16. november 1995 også til dagbladet Børsen:

»Med hensyn til frygten for at bruttoskatten skulle stige, (. . .) kan jeg berolige med, at dette intet har på sig. Regeringen har ingen planer herom.«

Nu har man ved hjælp af fiflerier sikret, at bruttoskatten ikke kommer til at falde. Konsekvenserne er, at bruttoskatten ikke, som man ellers kunne forvente, vil falde fra 8 pct. til 7,9 pct. Det er et uanstændigt løftebrud, som rammer skatteborgerne direkte på pengepungen.

Det kan være dyrt at købe elastik i metermål. Det gjorde Venstre allerede opmærksom på, dengang bruttoskatten blev indført. Venstre påpegede, at bruttoskatten blot var endnu et socialdemokratisk illusionsnummer og en ny skatteskrue, som regeringen kunne dreje på efter forgodtbefindende.

Venstre har ikke glemt, at hr. Mogens Lykkes toft allerede i slutningen af 1980'erne stillede forslag om en bruttoskat på 25 pct. Og Venstre glemmer heller ikke lige med det samme, at regeringen i forbindelse med de forrige finanslovforhandlinger forsøgte at sælge en forhøjelse af bruttoskatten fra 8 til 12 pct.

Det bør vælgerne heller ikke gøre, for bruttoskatten er dyr. For hver 100.000 kr., man tjener, koster bruttoskatten omkring 4.000 kr. i form af ekstra skat. Venstre vil stemme nej til det nye løftebrud. Vi vil stemme nej i forhold til et løftebrud, som jo kommer fra en regering, der ellers selv ved sin egen tiltræden erklærede, at nu gik vi ind i anstændighedens og moralens årti.

Gitte Seeberg (KF):

Det Konservative Folkeparti kan for så vidt tilslutte sig det, som Venstres ordfører netop har sagt her fra Folketingets talerstol. Dette forslag beviser nemlig også det, Det Konservative Folkeparti hele tiden har sagt, siden skattereformen blev indført i 1993: at arbejdsmarkedsbidraget blot er en ren og skær ny skat og intet har med udgifterne til arbejdsmarkedet at gøre.

Regeringens løfter var jo ellers ikke til at tage fejl af, da arbejdsmarkedet blev introduceret i dansk skatteret for godt fire år siden. Der var løftet, at arbejdsmarkedsbidraget skulle falde, når ledigheden faldt. Ledigheden er faldet, men det er bruttoskatten til gengæld ikke. Løfterne var ellers klokkerene fra både økonomiministeren og den daværende skatteminister.

Regeringen gør meget ud af at bryste sig med de gode ledighedstal, men dette har desværre ikke medført et fald i bidragene. I efteråret hastebehandlede vi et forslag fra regeringen om bruttoskattens størrelse for indkomståret 1997. Bruttoskatten skulle have været 7,9 pct. i 1997, men er blevet fastsat til 8 pct. med hjælp fra Enhedslisten og SF.

Med dette forslag går man planken helt ud, i og med at loftet over Dagpengefonden nu ophæves. Man skriver dog i forslaget, at det ingen provenumæssige konsekvenser får. Det mener jeg er på kant med de faktiske forhold. Hvis bruttoskatten var blevet fastsat til 7,9 pct., ville skatteborgerne rent faktisk ikke skulle betale godt 600 mio. kr. mere i skat.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Jes Lunde (SF):

SF har hele tiden ment, at den konstruktion, som de daværende fire regeringspartier i sin tid opfandt, nemlig arbejdsmarkedsbidragsfonde, som skulle have en påvirkende effekt ude på arbejdsmarkedet, var et fantasiprojekt. Vi har aldrig troet på, at det ville komme til at virke på den måde. Vi tror ikke på, at der er de sammenhænge i arbejdsmarkedspolitikken og i løndannelsen på arbejdsmarkedet, som de daværende regeringspartier troede. Så vi har hele tiden syntes, at det var en lidt meningsløs måde, man lavede de ting på. Det har vist sig at være tungt, kompliceret og også vanskeligt at budgettere.

Derfor kan vi godt støtte den ændring, der kommer nu, hvor man gør det budgetmæssigt langt nemmere at håndtere ved simpelt hen at fastslå nu, at procenten næste år bliver de 8, som alle har regnet med, og som har været forudsætningen hele tiden, men nu får man så en budgetmæssig sikkerhed omkring det. Det kan vi støtte.

Elisabeth Arnold (RV):

Arbejdsmarkedsbidragene har den fordel, at de tages af bruttoindkomsten, før man begynder at kigge på fradragene, og derfor har arbejdsmarkedsbidragene en profil rent skattemæssigt, en fordelingsmæssig profil, som vi fra radikal side er tilfredse med.

Det skurrer lidt i mine ører, når både V og K gentager deres angreb på arbejdsmarkedsbidragene og siger, at det bare er en ny skat, bare en ny skatteskrue, som der bliver stillet på, et socialistisk monster, og hvad man ellers kan finde på at sige af grimme ting.

Jeg vil blot minde om, at ved at indføre arbejdsmarkedsbidraget eller bruttoskatten i dansk skattepolitik tilnærmer vi os ganske langsomt den skattestruktur, man har i lande omkring os, som ikke på nogen måde kan kaldes specielt socialistiske, herunder Tyskland, hvor der altså er ganske væsentlige bidrag, som bliver taget, relateret til lønsummen og ikke til, hvad der kommer tilbage, efter man har trukket skat fra.

I en international verden, hvor både lønninger, personer, kapital og varer flyder frit over grænserne, er det nødvendigt, at skattesystemerne ikke er opbygget alt for forskelligt. Ellers går det galt, og det ved både Venstre og De Konservative udmærket godt med den europæiske indstilling, begge disse partier har.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Mener fru Elisabeth Arnold, at regeringen har overholdt de løfter, som man i sin tid gav omkring bruttoskatten?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hjemme over min sofa er der et fint billede broderet med korssting, hvor der står, hvad skattesatserne skal være i de 4 år, hvor skattereformen indføres, og der står for skatteåret 1997 8 pct. og for skatteåret 1998 8 pct.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Så må jeg igen henvise til det citat, hvor forhenværende skatteminister, hr. Ole Stavad, sagde, at når betingelserne er opfyldt, vil der ske en nedsættelse. Og det er lige præcis de betingelser, som regeringen hermed ændrer.

Kim Behnke (FP):

Da man i sin tid indførte bruttoskatten i Danmark, fordelte man bruttoskatten sådan, at en del gik til en sygedagpengefond, en del gik til en aktiveringsfond, og den største del gik til en dagpengefond. Det var ud fra filosofien om, at alle i samfundet ud fra en bruttoskat skulle være med til at betale til disse tre vigtige områder.

Hvad angår sygedagpengene, ja, man har jo ikke gjort alverden for at nedsætte udgifterne til sygedagpenge, al den stund ventelisterne til sygehusene stadig væk er så lange, at folk skal gå i urimelig lang tid med smerter og kvaler og dermed ofte være på sygedagpenge.

Så er der derimod Aktiveringsfonden, ja, den burde jo for længst have været fjernet fuldstændig, al den stund man ikke længere udbetaler penge til nogen som helst seriøse formål, men udelukkende bruger pengene til at holde en hel masse offentligt ansatte, aktiveringsvejledere osv., beskæftiget med at sidde og flytte papirbunker mellem hinandens skriveborde.

Så er der dagpengene. Ja, al den stund regeringen jo i den ene publikation efter den anden hævder, at ledigheden er faldet, burde dagpengedgifterne jo også tilsvarende være faldet. Og det er de jo egentlig også.

Hvorfor ønsker man så ikke at nedsætte bruttoskatten? Ja, det fik vi jo en smagsprøve på allerede sidste efterår. I forbindelse med finanslovdiskussionen og i forbindelse med de forskellige lovbehandlinger i december måned benyttede regeringen sig allerede på det tidspunkt af venstrefløj for at forhindre en forhøjelse af bruttoskatten i 1997 fra forventet 7,9 til 8 pct. Der fik vi en smagsprøve på, at det her altså antagelig var en tilbagevendende begivenhed. Hver gang der var udsigt til, at bruttoskatten skulle sættes en lille smule ned, ville man være parat til at gå ind med et lovindgreb og forhindre en skattenedsættelse.

Vi kan jo godt se, hvad tegningen er. Man har så sent som for en måneds tid siden nok en gang i offentligheden diskuteret muligheden for at forhøje bruttoskatten ikke kun fra 8 til 12 pct., men til 16 og måske endda helt op til 20 pct. Vi ved godt, hvad planen er.

Derfor er der ingen tvivl om, at da man i sin tid indførte bruttoskatten og lovede, at den skulle blive nedsat på det tidspunkt, hvor ledigheden faldt, ja, så var det et forsøg på at give bruttoskatten en indpakning, så man ikke fik alt for meget vrøvl med den ganske almindelige arbejder.

Nu er vi ved at være fremme ved den situation, hvor bruttoskatten skulle sættes ned, og det ønsker man så ikke at gøre.

Jeg kan, ligesom fru Gitte Seeberg var inde på, ikke forstå, at ministeren i de skriftlige bemærkninger på side 2 skriver, at der ikke er nogen provenumæssige konsekvenser. Jo, det er der da. Det er der da! I 1998 burde bruttoskatten have været 7,9 pct. eller måske endda en endnu lavere procent.

Det, at man vedtager dette her lovforslag, bevirker jo altså, at man får et tocifret millionbeløb ekstra ned i statskassen, som man ikke skulle have haft, præcist som tilfældet er her i 1997,

hvor forhøjelsen fra 7,9 til 8 pct. også bevirker, at der kommer et betydeligt ekstra provenu i statskassen. Det kan man aflæse af de tal, der blev vedtaget i december måned.

Hvis Fremskridtspartiet skulle komme med nogen anbefaling, så ville det være, at vi hurtigst muligt får dette miskmask afskaffet igen. Vi deler ikke fru Elisabeth Arnolds opfattelse af, at Danmark skal have højere bruttoskat for at tilnærme skattheniveauet til andre lande.

Bekymringen for, at danskere vil fravælge Danmark af skattemæssige grunde, er velberundet. Men løsningen er ikke, at vi indfører nye høje skatter; løsningen er, at de skatter, vi allerede har i dag – med indkomstskatten som det allerværste og mest rædselsfulde – bliver sat ned. Så skal danskerne nok blive i Danmark, og så skal arbejdspladserne nok blive i Danmark. Det her er med til at skubbe folk ud af Danmark, så de fravælger at arbejde i Danmark, fravælger at have deres indkomst her.

Så kan man sige, at det gør dette forslag jo ikke. Nej, men det er altid den sidste dråbe, der får glasset til at løbe over.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tager ordet, fordi min nysgerrighed blev pirret stærkt, da hr. Kim Behnke på et tidspunkt sagde: Vi ved, hvad planen er. Vi ved, hvad målet er.

Så vil jeg gerne spørge hr. Kim Behnke: Hvad er da planen? Jeg burde måske vide det som medlem af et regeringsparti, men jeg ved faktisk ikke, hvad planen er. Det dér hemmelige komplot, som hr. Kim Behnke taler om, vil jeg da gerne have præciseret lidt. Hvad er det for et endemål, hr. Kim Behnke har en viden om, som må stamme fra en velorienteret kilde?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er kun få uger siden, fru Elisabeth Arnold som radikal skatteordfører var ude i en voldsom offentlig debat om, hvorvidt rentefradragsretten skulle udhules yderligere. Dengang blev det præciseret både af fru Elisabeth Arnold, men ikke mindst af finansministeren, at den måde, man skulle forstå det på, var, at når bruttoskatten stiger, så vil værdien af skattefradrag automatisk blive udhulet. Det var den måde, man skulle forstå meldingerne på.

Man har i offentligheden diverteret med henholdsvis 12 pct. og 16 pct. som ønskelige mål på

nuværende tidspunkt for bruttoskatten, og vi kan kun trække på skulderen og med rædsel konstatere, at der altså er et flertal i Folketinget bestående af regeringen, SF og Enhedslisten, som er parat til at gå i den retning. Hr. Jes Lunde har jo som ordfører været ude med meget klare markeringer om, at stod det til SF, så skulle bruttoskatten være endnu højere.

Hvis det er det politiske ønske, ja, så er det ikke for os noget med, at der er en hemmelig eller skjult plan, så er det et spørgsmål om tid, før man faktisk gennemfører det. Og tidspunktet er antagelig udgangen af 1998, når den nuværende skattereform udløber.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg har det ligesom fru Elisabeth Arnold, jeg tilhører også et regeringsparti, og jeg har den samme forundring over hr. Kim Behnkes synsbevne.

Når nu hr. Kim Behnke heroppefra henviser til diskussionen for et stykke tid siden om, hvordan man efter nogens mening fra regeringens side havde planlagt at udhule rentefradraget, så tror jeg da, der er noget, hr. Kim Behnke har misforstået, for det, det gik ud på, var, at man kunne udhule rentefradraget, ligesom det er sket med skattereformen i 1986 og i 1993, ved at sænke indkomstskatten.

Derfor bliver hr. Kim Behnke nødt til at forestille sig, hvordan hr. Kim Behnke i fremtiden vil sænke trækprocenten og samtidig fastholde rentefradragets fulde skattemæssige værdi. Det var det, diskussionen handlede om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg husker da godt den debat, der var for nogle uger siden, hvor der blev talt om, at bruttoskatteprocenten efterhånden skulle forhøjes; men hr. Kim Behnke lod jo ane i sit første indlæg, at han vidste, hvad endemålet var, og det fik jeg ikke noget svar på i den korte bemærkning, hr. Kim Behnke kom med lige før. Jeg vil stadig væk meget gerne vide, hvad endemålet er.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er bange for, at de betragtninger, hr. Mogens Lykkesoft kom med for flere år siden, da han endnu ikke var i regering, er endemålet, nemlig at vi får en bruttoskat i Danmark på 25-30 pct.

Det ønsker Fremskridtspartiet ikke. Det vil vi advare imod.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten har den opfattelse, at vi gerne vil ændre skattesystemet i retning af, at bruttoskatten får større vægt i den samlede beskatning, og at vi sænker bundskatten og øger personfradraget tilsvarende, så vi på den måde kan sikre både en udhuling af alle fradrag og en omlægning af skattebyrden til fordel for de laveste indkomster. Det er sådan set det mønster, vi gerne vil bidrage til, og det er også derfor, vi generelt er tilhængere af bruttoskatten.

Den nuværende opbygning af bruttoskatten er desværre urimelig og helt unødvendigt kompliceret, bl.a. altså med den konsekvens, som vi diskuterer i dag, at man lige pludselig midt om sommeren ved en tilfældighed kan få udløst et skattefald på ca. en halv milliard kroner.

Enhedslisten er selvfølgelig ikke imod at sætte skatten ned, men vi har den opfattelse, at der er en mulighed for at nedsætte skatten med en halv milliard kroner, så vil vi gerne sikre, at de penge går ensidigt til at lette skatten for de laveste indkomster i stedet for, som det ville ske, hvis man bare lod det være, at man spreder en skattelettelse ud over alle, som i kroner og øre vil være størst for de højeste indkomster. Der er flere partier i Folketinget, der gerne vil sikre, at det er de højeste indkomster, der får mest i skattelettelse, men sådan har vi det altså ikke i Enhedslisten, og derfor kan vi støtte dette lovforslag; men vi vil til enhver tid gerne være med til at lette skatten i bunden af skattesystemet.

Sonja Albrink (CD):

CD var med i skattereformen i 1993 og tog den gang det sure med det søde. En del af det sure tog vi netop under den forudsætning, at aftalen ikke kunne ændres af nogen af parterne, så længe der lå en forligsaftale. Det giver parterne og borgerne en vis sikkerhed for de kommende år, og forligningsperioden løber altså et år endnu.

Men alligevel går regeringen ud og laver aftaler med to partier, som slet ikke er forligspartier, om ændring af en hel del centrale love i reformen. Det mener vi er brud på enhver hæderlighed, og det er forhåbentlig ikke udtryk for, at der er lagt en ny linje i dansk politik.

Regeringen lægger som sagt op til en permanent ændring af loven om arbejdsmarkedsfondene, og det kan vi ikke støtte. Ud over den provenumæssige side af sagen har ændringen også

den konsekvens, at de tre fonde betragtes som én og samme fond nu. Der er ikke længere nogen vandtætte skotter mellem fondene, så først når alle tre fonde er fyldt op, vil der blive tale om at sætte arbejdsmarkedsbidraget ned, og det var bestemt ikke det, der var CD's mening med opdelingen af de tre fonde.

Så alt i alt et nej fra CD.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan beskrive det her forslag med ét eneste ord, og det er løftebrud. Vi kan ikke sige, at det er løftebrud i forhold til Dansk Folkeparti, al den stund vi selvfølgelig ikke har været en del af de partier og de folketingsmedlemmer, som har støttet skattereformen fra 1993, som regeringspartierne fik gennemført.

Men det er løftebrud i forhold til befolkningen, fordi der har været så mange udtalelser og så mange klare meldinger fra regeringspartiernes medlemmer, at de ikke har været til at tage fejl af, om, at hensigten med bruttoskatten eller arbejdsmarkedsbidraget var, at denne nye form for skat skulle variere efter, hvilke udgifter der var på de pågældende områder. Det viste sig sidste år, og det har nu vist sig igen med det her lovforslag, at løftet om, at denne nye skat skulle variere, ikke står ved magt. Derfor er der tale om løftebrud over for den danske befolkning, og det er selvfølgelig ikke et løftebrud, som Dansk Folkeparti vil lægge stemmer til.

Det forunderlige er jo, at regeringen fremsætter forslaget uden at blinke, selv om den bliver beskyldt af ét af de partier, som faktisk stod bag skattereformen, for løftebrud. Man gør det fuldstændig uden at blinke, bare sådan med venstre hånd, som noget helt naturligt.

Samtidigt undlader man – det har en anden ordfører været inde på, men jeg vil også lige trække det frem på nuværende tidspunkt – i selve lovforslagets tekst eller i bemærkningerne til det at skitsere, hvilke provenumæssige konsekvenser forslaget har. Mage til politiske bemærkninger skal man da lede længe efter. Vi har diskuteret det under de sidste forslag, vi havde til behandling; nu vil vi også diskutere det her. Skal de bemærkninger, der medfølger et forslag, ikke være udtryk for, hvordan forslaget reelt vil virke, eller skal de være udtryk for et forsøg på politisk at manipulere med kendsgerningerne?

Selvfølgelig har dette her forslag da provenumæssige konsekvenser. Det ved alle og enhver, og det ved regeringen da også. Hvorfor skriver

man så, at lovforslaget ingen provenumæssige konsekvenser har?

Dette lovforslag er udtryk for en skattestigning, og det er udtryk for, at man bekræfter bruttoskatten som en skatteskrue og ikke som den variable skat, det blev sagt, den skulle være, og derfor kan Dansk Folkeparti naturligvis ikke støtte lovforslaget, og vi agter selvfølgelig at stemme imod det.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en overvejende positiv modtagelse af forslaget, som er en teknisk justering, en justering, som man ikke kan sige noget som helst om provenuvirkningen af, og derfor er det også markeret på den måde, som det er. Jeg regner med, at forslaget vil blive behandlet hurtigt i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 257: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændrede satser og regler for skattefri rejsegodtgørelse m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 7/5 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Da vi diskuterede reglerne for skattefri rejsegodtgørelse her i Tinget i december sidste år,

spillede spørgsmålet om ligestilling mellem de forskellige grupper en afgørende rolle.

Skatteministeren tilkendegav i den forbindelse, at han ville foranstalte en kulegravning, der skulle belyse, i hvilket omfang der foreligger ligestilling i relation til reglerne om rejsegodtgørelse under hensyn til forskellige erhvervsgruppers forskellige omkostningsforhold.

Denne kulegravning foreligger nu, og den viser, at de eksisterende regler og satser indebærer en forskelsbehandling med en meget gunstig behandling af nogle grupper og en ikke særlig klar fastlæggelse af de enkelte satser for de enkelte lande. Det er det, som det foreliggende lovforslag sigter mod at rette op på.

Overordnet må det slås fast, at det drejer sig om, er dækning af meromkostninger i forbindelse med rejse som led i et arbejdsforhold, og at det mest retfærdige system og den højeste grad af ligestilling vil kunne opnås ved, at der udelukkende kompenseres for merudgifter efter regning. Dette princip lader sig imidlertid næppe gennemføre fuldt ud i virkelighedens verden. Derfor må der fastsættes regler og satser for rejsegodtgørelse og rejsefradrag uden dokumentation.

På baggrund af kulegravningen foreslås det derfor, at der for fremtiden opereres med en sats på 256 kr. for alle lande, svarende til Ligningsrådets nuværende sats for rejser i Danmark, som alle jo er enige om er et relativt dyrt land at rejse i. De hidtidige satser, der er højere end 256 kr., aftrappes fra 1. april 1999 frem til 1. januar 2001 for at sikre, at de overenskomstmæssige aftaler kan tilpasses de nye regler. Det betyder, at satsen på 256 kr. fra 1. januar 2001 gælder for alle, der rejser i ind- og udland, bortset fra turistchauffører, hvor der fortsat gælder særlige regler.

Det er i denne forbindelse vigtigt at slå fast, at der fortsat vil være mulighed for uden skattemæssige konsekvenser at få dokumenterede merudgifter dækket efter regning af arbejdsgiveren eller få fradrag herfor ved indkomstopgørelsen. Kan man dokumentere større merudgifter, vil man altså også kunne få dem dækket.

Herudover ændres den såkaldte 60 pct.'s regel til en 30 pct.'s regel, og endelig får selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for at benytte standardsatsen fra 1. april 1999. Desuden sker der en række ændringer i tidsgrænserne for benyttelse af standardfradrag på samme arbejdsplads i henholdsvis Danmark og udlandet.